

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen NB4

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 , s. 139a. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb4-txt-shoot-idd4dbb065-08b5-4dd1-896d-f097d35f2ea3.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Til sidst bliver hele Verdenshistorien Vrøvl. Man afskaffer aldeles Handling; forsaavidt der skeer Noget er Alt Begivenhed. Den Magt, der er den Stærkere handler ikke, veed ikke bestemt hvad den vil, siger det ikke bestemt – end mindre at der er nogen enkelt Mand i Spidsen, en Heros. Nei som et Abstractum tvinger man in abstracto den Svagere til at gjøre Noget, lidende – og dette bliver Begivenheden. Man stormer mod Slottet i Paris, en ubestemt Folke-Mængde, som ikke veed hvad den selv vil, uden bestemt Tanke. Saa flygter Kongen – og saa er det Republik. Vrøvl. Herhjemme rykker en 15,000 Msk syngende mod Slottet. Man har ikke forlangt et Ministerium: Hvidt, nei, man har benyttet ganske ubestemte Udtryk om at omgive Thronen med folkeligsindede Mænd; end mindre har man forlangt ansvarlige Ministre. Saa bliver Frederik VII altereret, gjør Hvidt o: s: v til Ministre, til ansvarlige – og Folket jubler, det er Folkets Seier. Mig synes det er mere til at græde over, over al den umenneskelige Feighed, hvor der ikke findes Spor af personligt Mod.

[a] Hvidto: s: v: burde aldrig have været andet og aldrig selv fordret at blive Andet end Folke-Tribuner med Adgang til Statsraadet den ene Sag (Nationaliteten) betræffende.